

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
1 Пж 3817/20
16.09.2020. године
Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Невена Вукашиновића, председника већа, судије Иванке Спаховић и Јелене Јовановић као чланова већа, одлучујући у правној ствари тужиоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник Маја Д. Ристић, адвокат из Београда, ул. Нишавска бр. 5, против тужених: 1) ББ из ..., ул. ... и 2) ВВ из ..., ул. ..., чији је заједнички пуномоћник Ана Несторовић, адвокат из Београда, ул. Пожаревачка бр. 12-16, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против решења Привредног суда у Београду 19 П 170/2020 од 20.07.2020. године, у седници већа одржаној дана 16.09.2020. године, донео је следеће

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Привредног суда у Београду П 170/2020 од 20.07.2020. године.

Образложење

Ожалбеним решењем одбијен је предлог тужиоца да суд одреди привремену меру и друготуженом ВВ из ... забрани отуђење и оптерећење 10,5 % удела и суспендује му право гласа по основу тих удела у скупштини друштва Nes communications d.o.o. Београд, МБ 20210419, ПИБ: 104655168 у означеном друштву као и сва друга права по основу чланства у друштву.

Против наведеног решења, жалбу је благовремено поднео пуномоћник тужиоца због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Истиче да је првостепени суд погрешно утврдио чињенично стање закључивши да се ради о класичном уговору о поклону и да је занемарио чињеницу да је пре закључења предметног уговора о преносу удела од 25.12.2019. године, сходно праву прече куповине, првотужени понудио на продају 10,5 % својих удела за износ од 16.400.000,00 динара, друштву и тужиоцу као члану друштва. Стога није реч о преносу без накнаде 10,5 % удела трећем лицу, овде друготуженом ВВ, већ је реч о преношењу удела под условима који су повољнији од услова из понуде која је дата тужиоцу. Даље сматра да је на погрешно утврђено чињенично стање првостепени суд погрешно применио и материјално право, јер у смислу одредаба члана 161-163 Закона о привредним друштвима институт права прече куповине подразумева сваки пренос удела трећем лицу, без обзира да ли је реч о теретним или бестеретним располагањима, а једини изузеци од права прече куповине су јавна продаја, принудна продаја и наслеђивање удела. Сматра да је доказао постојање свог неновчаног потраживања, као и опасност настанка штете не само друштву већ и тужиоцу који је већински власник друштва, услед чињенице да је ВВ постао власник удела од 10,50 % на основу незаконитог Уговора о преносу удела, а да има сва права као члан друштва, те му је омогућено да учествује у доношењу важних

одлука и да исти условљава и паралише доношење одлука за које је потребна једногласност или двотрећинска већина у скупштини друштва, као и да исти има увид у поверљиву документацију друштва. Предложио је да другостепени суд усвоји жалбу тужиоца и ожалбено решење у целости укине и врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да исто преиначи и одреди привремену меру у свему како је предложено.

Испитујући законитост и правилност побијаног решења у границама одређеним чланом 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку, Привредни апелациони суд, као другостепени, закључује да је жалба тужиоца неоснована.

Супротно жалбеним наводима, побијано решење није захваћено битним повредама одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1-3), 5), 7) и 9) Закона о парничном поступку, на које овај суд као другостепени пази по службеној дужности, а жалилац није указивао на друге повреде одредаба Закона о парничном поступку.

Према стању у списима предмета и разлозима ожалбеног решења, тужилац је поднео тужбу са тужбеним захтевом да се утврди да су тужени закљученим Уговором о преносу удела од 25.12.2019. године, који је оверен пред јавним бележником, ГГ из ..., бр. овере УОП-П:6847-2019, повредили право прече куповине тужиоца АА на 10,50 % удела у друштву Nes communications d.o.o. Beograd – Zemun, те да се предметни уговор поништи и да се наложи првотуженом да са овде тужиоцем, у року од 15 дана од дана пријема пресуде, закључи Уговор о преносу без накнаде 10,50% удела у друштву Nes communications d.o.o., а уколико то не учини да пресуда замењује Уговор о преносу удела без накнаде између тужиоца као стицаоца и првотуженог као преносиоца и да служи као правни основ за упис права својине тужиоца што су тужени дужни да трпе, као и да се тужилац региструје код Агенције за привредне регистре као власник означених 10,50 % удела у друштву. Предложио је да суд одреди привремену меру ради заштите неновчаног потраживања тужиоца, јер друготужени по основу власништва на уделу има сва права која један члан друштва може имати, да му на тај начин може нанети штету јер му је омогућено да учествује приликом доношења важних одлука за друштво, те између осталог може добити дивиденде, тражити увид у документацију друштва која је поверљива, те и друштво и тужилац као већински члан могу претрпети ненадокнадиву штету злоупотребом положаја у друштву од стране тужених који константно отежавају доношење одлука и рад друштва, износе неистине и покушавају да опструишу пословање друштва.

Првостепени суд, испитујући услове за одређивање тражене привремене мере, закључује да тужилац није учинио вероватним услове прописане одредбом члана 449. Закона о извршењу и обезбеђењу, обзиром да није учинио вероватним постојање свог неновчаног потраживања, јер је у конкретном случају пренос удела између тужених био бестеретан, а тужилац и не тврди да је у конкретном случају плаћена цена – накнада за пренос удела од стране друготуженог првотуженом, нити да је закључени уговор ништав или да је привидан. Стога, без обзира на чињеницу да је првотужени друштву и другом члану овде тужиоцу понудио откуп његовог удела по цени од укупно 16.400,00 динара, исти са друготуженим није закључио Уговор о преносу удела уз накнаду у мањем износу од ових, већ Уговор о преносу без накнаде, па није учинио вероватним да је услед закључења таквог уговора дошло до повреде његовог права прече куповине.

Наведени закључак првостепеног суда је правилан и првостепени суд за своју одлуку даје јасне и потпуне разлоге које прихвата и овај суд.

Неправилно је схватање изнето у жалби да се одредбе члана 161-163 Закона о привредним друштвима односе на пренос удела без обзира да ли је реч о теретном или

бестеретном преносу, те да у сваком случају постоји обавеза преносиоца да пре преноса удела трећем лицу свој удео понуди свим другим члановима друштва, будући да цитиране одредбе регулишу институт права прече куповине, услед чега се исте и имају тумачити у складу са правном природом наведеног института. Код добротних уговора основ закључења истих није постојање престације друге стране, да би за преносиоца било без значаја или од мањег значаја својство сауговарача. Стога правилно закључује првостепени суд да тужилац није учинио вероватним у овој фази поступка да је повређено његово право прече куповине удела. Чињеница да је закључењу побијаног Уговора о преносу удела од 25.12.2019. године претходила понуда првотуженог друштву и овде тужиоцу, не утиче на правилност ожалбеног решења, јер је побијаним уговором извршено располагање уделом без накнаде.

Остали жалбени наводи, код чињенице даје тужбени захтев постављен ради остварења права прече куповине удела, не утичу на правилност ожалбеног решења и исто је донето уз правилну примену одредбе члана 449 Закона о извршењу и обезбеђењу.

На основу свега напред изнетог, Привредни апелациони суд је применом одредбе члана 401. став 1. тачка 1. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци решења.

ЈЈ/ББ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА
Невен Вукашиновић, с. р.

За тачност отправка